

Strdivka vysoká – *Melica altissima*

Až dva metry vysoká rostlina s květy skloněnými na stranu, připomínajícími šňůru perel, se v Rakousku nachází v jediné lokalitě, v Národním parku Thayatal. Strdivka vysoká je uvedena v Červeném seznamu jako silně ohrožený druh¹. Rostlina má ráda světlé, suché lesy na kamenitém podloží, snese však i vyšší koncentraci živin v půdě. Kvete v červnu a přezimovává jako vytrvalý hemikryptofyt, přičemž tvoří podzemní výhonky.²

Rod strdivek náleží do čeledi lipnicovitých (Poaceae) a vyznačuje se mimo jiné tím, že se v každém klásku vyvíjí jeden terminální květ, jehož pluchi tvoří elaiosom (tzv. masíčko).³ Elaiosom vytváří rostliny, které k šíření svých semen využívají myrmekochorii - semena roznáší mravenci, živící se jejich masíčkem. Samotné masíčko je určeno pouze ke konzumaci. Mravenci zavlečou rozmnožovací jednotky do své kolonie. Tím, že jej někteří mravenci nedokáží donést až do cíle, napomáhají šíření semen. Je to do jisté míry zvláštnost, neboť lipnicovité rostliny jako jediný prostředek rozšiřování semen využívají vítr.³

Není jisté, proč se Karl Linné rozhodl pro název *Melica*. Mnozí se domnívají, že mu jako inspirace posloužil stejně znějící středověký název pro proso, který byl používán i v tzv. kuchyňské latině. Čímž se myslí především podobně vypadající proso seté (*Panicum miliaceum*), které se pěstovalo v Číně již od 4. tisíciletí př.n.l. a bylo rozšířeno již v rané antice až do Evropy.⁴ Jiní tvrdí, že Linného nenapadlo nic lepšího, než pokřtít nový rod rostlin se sladkou lodyhou z čeledi lipnicovitých řeckým názvem pro med (meli).⁵

¹ NIKLFELD H.: Rote Listen gefährdeter Pflanzen Österreichs, 2. vydání, Nationalpark Thayatal GmbH, austria medienser vice, Graz 1999.

² FISCHER M. A.: Exkursionsflora Österreich, 2. vydání. Biologiezentrum der Oberösterreichischen Landesmuseen, Linz 1994. Str. 1157f

³ AICHELE D., SCHWEGLER H.-W.: Unsere Gräser, 10. vydání. Kosmos, Stuttgart 1991. Str. 42-54

⁴ GENAUST H.: Etymologisches Wörterbuch der Botanischen Pflanzennamen, 3. vydání. Nikol, Hamburg 2005. Str. 378

⁵ AICHELE D., SCHWEGLER H.-W.: Die Blütenpflanzen Mitteleuropas, 2. vydání. Kosmos, Stuttgart 2000. Str. 390